

i Danmark om Udvidelse af deres Virksomheds Omraade.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Forhandlingen genoptoges.

J. H. Jensen: Efter at nu Finanslovbehandlingens har været i fire Dage, er der sagt saa meget om selve Lovens Enkelt-heder, saavel som om det Ministerium, der har forelagt den, at jeg ikke tror, der er noget synderligt nyt at sige om nogen af Delene, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at Finansloven indeholder, hvad jeg havde ventet, at den skulde indeholde. Jeg kunde have ønsket, at den havde indeholdt noget andet, f. Eks. mindre Udgifter paa enkelte Poster og større paa andre; men jeg havde aldrig ventet mig, at der skulde ske nogen større Omkalfatring, saadan paa et Øjeblik, og det er heller ikke sket. Og hvad Ministeriet angaar, tror jeg, at der er udtalt saa megen Ros over det, at dersom det er velment alt sammen, har sikkert aldrig noget Ministerium været bedre stillet i det danske Folketing end det nuværende. Ere alle de afgivne Tillids-erklæringer ærlig mente, kunde man tro, det kunde sidde til Dommedag, hvis dets Evne ellers maatte slaa til. Jeg skal derfor hverken udtale min Ros over Finansloven eller min Ros over Ministeriet; om det sidste har jeg den Formening, at dets Gerninger nok skulle give os Anledning til Tid efter anden at udtale Ros og Tillid.

Der er derfor kun en 2—3 Smaapunkter, jeg ønsker at omtale. Det er Dem alle bekendt, at vi have haft nogle aarlige Bevillinger til de saakaldte Avlscentrer, og hvis disse skulle vedblive, kunde jeg ønske at udtale nogle enkelte Ord i den Anledning. Naar vi have faaet oprettet vore Avlscentrer, har det dog været med det for Øje, at der fra disse Stamhuse skulde udgaa saadanne Individuer, der kunde forbedre Avlen og kort sagt bringe Dyrebestanden i Forbedring. At det vist nok ogsaa vil lykkes, betvivler jeg ikke, men det er muligt, at der alligevel vil kunne være Anledning til at holde en lille

Smule igen med disse Avlscentrer. Jeg ser, at man fra disse Avlscentrer har begyndt at holde Auktioner, hvor der sælges et større Antal Dyr ad Gangen. Godsejeren eller Gaardmanden eller hvem det nu er — i de fleste Tilfælde er det jo en større Ejendomsbesidder — arrangerer disse Auktioner og erklære Dyrene for at være skikkede som Avlsdyr. Jeg hørte om en saadan Auktion i Fjor. Jeg tog ud til Gaarden, hvor den afholdtes, for at se med mine egne Øjne — men jeg erkender, at jeg ikke er fuldt ud Fagmand paa dette Omraade — og min Dom lyder saaledes: Dyrene være jævnt gode, men vistnok kunde uden Skade nogle være skudte ud som ikke skikkede til Avlsdyr. Jeg har derfor tænkt mig, om det ikke kunde være formaalstjenligt, naar en saadan større Samling Dyr skulde sælges paa en Gang, at Konsulenten eftersaa dem først og kaarede dem, der burde benyttes som Stamdyr, saa fik naturligvis de paagældende Ejere sælge de andre til den Pris, de kunde faa for dem, og saa vidste Køberen, hvad han fik, og ingen blev skuffet. Det er, som sagt, en Henstilling, jeg gør til den ærede Landbrugsminister, fordi jeg mener, at naar Staten skal give Penge i dette Øjemed, som jeg mener er et godt Øjemed, burde der ogsaa ske en Kontrol paa en saadan Maade, at disse, der faa Statstilskud, ikke faa baade i Pose og i Sæk, og det gøre de, naar de under Statsmærke kunne sælge daarlige Dyr til høje Priser.

En anden Sag har jeg at sige et Par Ord om. Det er vor Jernbanekørsel. Selvfølgelig ved jeg jo, at den højtærede Trafikminister ikke er og ikke kan være til Stede, men jeg ved, at hvad man udtaler her, bliver læst paa Kontorerne af Kontorpersonalet, og derfor ønsker jeg at udtale det. I Fjor ankede jeg over Togkørselen i det nordlige Jylland. Her har jeg den Glæde at sige, at Systemskiftet ogsaa har bragt noget nyt. Toggangen er ordnet saaledes, at der ingen særlig Grund er til Klage. Men det gælder ganske vist kun for Statsbanernes Vedkommende. Vi have ogsaa Privatbaner, og dem har Staten jo ogsaa en Haand i Hanke med. Vi fik saaledes for omtrent et Aars Tid siden en Bane gennem min Valgkreds fra Aalborg til Hadsund, og vi fik her en Køreplan, som vistnok for-bav-sede de fleste Mennesker, idet det hurtigt viste sig, at den kun var beregnet paa den store By, hvorfra Banen gik ud. Jeg har været i Ministeriet i samme Anledning, det er billiget af Embedsmændene dernede, og det blev sagt, at det kunde ikke lige i